

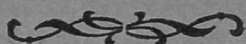
காவலர்க்குண் மெச்சிய கணவரன் நுகடுநல்லை
நாவலர்க்கு காமணிநன் னாட்பாநன் - பாவலர்க்கு
தூண்டோடு மறுபுதல்க்கு நெல்லைப்பண்ணப்
புண்டோடுகெய்வாரார்.

9F
D-1 Nelli-T
ES

சிவமயம்.

திருநெல்வேலி தெற்குப்புதுத்தெரு ஸ்ரீமாந்
நெல்லையப்பகவிராஜாவர்கள்

சரமகவித் திரட்டு.

சென்னை பிரவிடென்ஸி காலேஜ்,
ப்ரும்மபுரீ மகாமகோ உபாத்தியாயர்வர்கள்
உ. வே. சாமிநாதையரவர்களியற்றியவை.

சீர்பூத்த துறைசையிலம் பலவாண தேசிகன்முன் நேர்
ந்து நல்கும், பேர்பூத்த தமிழ்க்கடலம் பலவாண வண்ணல்
குலம் பிறங்க நெல்லை, யூர்பூத்த மணியாகிச் சைவசிகா
மணியாகி யுற்ற செல்வன், ஏர்பூத்த நெல்லையப்ப வள்ளல்
பிரிந் திடுதயர மியம்பற் பாற்றோ. (1)

ஒருகாலன் றனையுதைத்த வொருகால னனைத்துயிரு
முய்ய வெண்ணிப், பருகால னடிப்பூசை பண்ணியருந்
தமிழ்நூலின் பயனோர்ந் துள்ள, முருகாலன் புறநெல்லை
ரப்பணையிக் கொடுங்கால மொழித்த லாலே, வருகாலமென்
செயுமோ வெனவெண்ணி யெனதுள்ள மயங்கு மாலோ.

பிறப்பின்னா தென்றுணர்க வடைந்தாரைப் பிரிவினெ
ன்று பேசும் பாவுஞ், சிறப்புறுகா ணுதலொழிக் வெணுங்
கவியு துதல்பொருளைத் தேர்ந்து கேர்ந்து, விறப்புறுதுன்
படைகின்றா. நெல்லைநெல்லை யப்ப/வி. வேந்தன் ருது, |
மறப்புடைய னாகியிக வாழ்வொழிந்து பாகதியை மருவ
லாலே. (5)

க

எனைப்பிரிந்த தன்றிநினைச் சூழவிருந் துறுபுலவ
ரினத்தை யென்றும, நினைப்பிரியா திலகீச வரமூர்த்தித்
துணைவனைநீ நிதம்பூ சிக்குஞ், சினைப்பிரியா வில்வமதைச்
சிவபூசை மடத்தையந் தெரியு நெல்லை, தனைப்பிரிந்த
தெவ்வண்ண நெல்லையப்ப நயசுருண சாற்று வாயே. (4)

துன்றுசுவைத் தமிழ்நூல்க ளச்சிடுவான் பிறரில்லந்
தோறுஞ் சென்று, சென்றுமிகத் தேடுவார்க் கவைபலவும்
இன்சொன்மிகச் செப்பித், தந்தோய், ஒன்றுமனக் குண
நிதியே நெல்லையப்ப வேளேநின் னுதவி தன்னை, யென்றுமற
வேனின்றன் மரபுதழைந் திட வரன்றா ளேத்து வேனே(5)

சேதுசம்ஸ்தான வித்துவான் ப்ரும்மஹீ
இராகவையங்காரவர்களியறறியவை.

வேண்பா.

புலவோர் புகநினையார் புக்காலு மாங்கு
நலவோர் தமிழ்ப்பயனு நண்ணார்—குலவேளாய்த்
தில்லையப்ப னான சிவன்சே வடிமறவா
நெல்லையப்ப னில்லா நிலத்து. (1)

கலித்துறை.

நாமிக்க செந்தமிழ் வல்ல னனைவர்க்கு நல்லனொரு
தேமிக்க பத்திமை யானெல்லை யப்பனைத் தீர்ந்ததனற்
காமிக்க வாவி புடைசூழ்நெல் வேலிக் கடிநகர்தான்
பூமிக்கண் * வஞ்ச வனமாகத் தோன்றும் புலவருக்கே.

* வஞ்சவனம்—வம்சவனம்=வேணுவனம்.

நியாந்த சின்மொழிதன் பல
மொழிந் தே நூல்கள் பல தேடித்

மதுரை, திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்

ஆதீனவித்துவான் ப்ரும்மஸ்ரீ

மு கோவிந்தசாமி ஐயர் அவர்கள் இயற்றியவை.

காலத்தை யெவராலுங் கடக்கரிதா முண்மையினைக்
காட்டு வாநோ, ஆலத்தை மிடற்றமைத்தான் கழலடைய
வேண்டியோ வரிய பண்டைத், தாலத்தில் வரைந்தபசுந்
தமிழ்ச்சுவடி யாயிரத்தைத் தணந்தொன் றாகுஞ், சீலத்தைக்
கொண்டகன்றாய் நெல்லையப்ப கவிராச திறற்கோ மாணே.

இத்தரையி லுள்ளவருக் குயிர்த்தோழர் புத்தகமா
மெனவே சொல்வ, ரத்தகைய நண்பரையு நம்மருணு சலக்
கவிஞ னாதி யான, வுத்தமமா நண்பரையும் விட்டகன்று
விட்புலவ ருறவு நாடுஞ், சித்தமுட னேகிணையோ நெல்லை
யப்ப கவிராச சீரி யோனே. (2)

அம்பாசமுத்திரம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ப்ரும்மஸ்ரீ அரிகரமையரவர்களியற்றியவை.

காவல்கூர் திருநெல்லைக் கவிராஜ நெல்லையப்ப
நாவலவோ நாவலவோ நாணுநு மிகநெருங்கி
ஆவலுட னட்புற்றார் அகனமுங்கி மிகமயங்கப்
பாவலவோ பாவலவோ படர்ந்ததெவண் பகராயே. (1)

நவநவமாப் புனைகவியை நயந்தெரிவா னுனிலத்தில்
 எவரிடத்தி லினிப்புகல்வேன் எவரறிவார் தமிழருமை
 சிவநயக்கு நெறியாள தேனயக்கு மொழியாள
 தவநயக்கு முறையாள தமிழுளக்கு மறிவாவோ. (2)

மின்னொத்த சடைமுடியார் வேணுவன மகாலிங்கர்
 பொன்னொத்த திருவடிக்கே பூங்கவிதை புனைந்தணியு
 மன்னொத்த வாழ்க்கையினாய் வரும்பிறவி பலவேனும்
 உன்னொத்த நட்பரையான் ஒருழியிற் காண்பேனோ. (3)

சீருலார் தைவதஞ்சேர் தென்னாட்டுச் செந்தமிழை
 ஏருலாம் வான்புலவர்க் கினிதளிப்பா னேகினையோ
 காருலா மலைநாட்டுக் காவலன்போற் கைலைதனில்
 ஒருலாப் பாடுவதற் குவந்தங்க ணுற்றனையோ. (4)

மதுத்துணர்சேர் கிளைநெருங்கி மல்கியபூம் பொழிலுடுத்த
 விதுத்தலைசேர் மாளிகையும் விரைந்தொழுகு வாய்க்காலுங்
 கதித்தபுகழ் நெல்லையப்ப கவிராஜ நீவாழ்ந்த
 புதுத்தெருவும் எனக்கினிமேற் புதியபுதுத் தெருவேயோ

வேறு.

நங்கவி ராய நெல்லையப் பாரின் நயம்பெறு சல்விநா
 மகளைப், பொங்குநின் புகழும் பொறுமையும் புதியைப்
 பொழிதரு வாக்கின்மா னுரியம், பங்கயில் லமுதை முகத்
 துறு பொவிவு பான்மதி யதனைநின் ஆன்மா, சங்கர சரண
 சரோருக மதனைச் சாருக சந்தத மன்னோ. (6)

திருநெல்வேலி ஸ்ரீமாந்

அ. முத்துக்குமாரசாமிக் கவிராஜரவர்கள்
இயற்றியவை.

கல்லையப்பன் றனைவேண்டிக் கடலில்மிதந் திடப்புரி
யுங் கருத்தர் முன்னாட், சில்லையப்பன் றனையெரித்த அன
வரத ரெமதிறைவர் திகழுஞ் செய்ய, முல்லையப்பன் முகிழ்
புரையு முறுவல்மட வார்நடித்து முயங்கு நெல்லை, நெல்லை
யப்பர் திருநாமம் பூண்டவனெங் கனிட்டபிதா நெறிக
ளாய்ந்தோன். (1)

அன்னவனில் வுலகவர்க்கு மனுமுதலா நூலனைத்து ம
றிந்தே யுய்யச், சொன்னவனா மந்நிலைதான் கடைமுறையுங்
காத்தருள்வோன் றுலங்கு கல்வி, மன்னவன்றன் குடும்ப
பரம் பரைசிறக்கப் பரமர்பத மலரைச் சார்ந்தான், இன்
னவனெங் கவிராஜ நெல்லையப்ப மகிபனைப்போ லெவரிங்
கம்மா. (2)

குன்னார் ஸ்ரீமாந்

குமாரசுவாமி முதலியாரவர்களியற்றியவை.

தத்துவமெ லாங்கடந்த தானுவா வனவரத தான
நாத, ரைத்துவத னத்துவடி வாள்காந்தி மதித்தாயா ரை
யுமே போற்றும், வித்துவசி காமணியே விளங்கிடுஞ்சிந்
தாமணியே வினையி னேன, கத்துவகை பூத்தொளிருங்
கண்மணியி னுண்மணியே கருணை வாழ்வே. (1)

அன்பிலா ரெனுங்குறளின் முற்பகுதிக் கிலக்கான வடி
யேன் பாலும், பின்பகுதிக் கிலக்காகப் பேருதவி செய்து
வந்த பெரியோய் மேலாம், இன்புலவ ரேவருநன் கேத்தி
நிதந் தோத்திரஞ்செய் திறம்பூ தேகொ, ணன்புலமைக்
குரியவருட் கவிராஜ நெல்லையப்ப நாவ லோனே. (2)

முன்னேவிட்டு ணுவுமறியா முன்னவனை யேபாடு முதி
ரன் பார்ந்த, உன்னேவிட்டுப் பிரியவணுத் துணையுமன மில்
லாம லுழலு வேணும், அன்னேவிட்டுப் பிரிந்தவிளங் குழவி
யென வயர்ந்துதின மலறு மாறிங், கென்னேவிட்டுப் பிரிந்து
திட ரெனவிண்ணிற் கேகினவா நென்னே யென்னே. (3)

கருணைபொழிந் தொழுகுனிநு கண்ணழகுமுயர்சந்தக்
கவிக ளெல்லாம், அருணகிரி நாதரென வருடிருவா யின்
னழகு மாலோ னன்ன, திருவதனத் தழகுமினித் தெரிசிப்ப
தெப்போதோ செப்பு வாயால், பொருவினூ லேயாயுங்
கவிராஜ நெல்லையப்ப புகழ்க்கோ மானே. (4)

வேண்பா.

மாப்பிள்ளை யென்றழைத்தாய் மாண்பிலெனை யிப்போது
மாப்பிள்ளை யேயானேன் மாநிலத்தின்—மாப்பிள்ளை
யன்னகவி ராஜநெல்லை யப்ப வுனையிழந்தேற்
கென்னவிருப் பின்னமிய ணே. (5)

1-வது மாப்பிள்ளை—மைத்துனமுறை. 2-வது மாப்
பிள்ளை—மாவினூற் செயத பிள்ளை. 3-வது மாப்பிள்ளை—
இலக்குமிமகனான மன்மதன்.

தென்காசித்தாலு கா வெள்ளகால் ஸ்ரீமான்
வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள்
இயற்றியவை.

சாகித் தியவல்லார் சங்கீதம் வல்லார்கள்
மோகித் துனையுற்று மொய்ப்பவர்கள்—சோகித்தே
எல்லையற்ற துன்புறஎங் கேயந்தாய் கவிராய
நெல்லையப்ப நேயா நிகழ்த்து. (1)

நெல்லையப்ப நீதா நினையன்றிப் பாவாணர்க்
கில்லையப்ப நென்ன அவர்க் கெவ்வெவையும்—ஒல்லை
இனிதுதவி வந்தாய் இனியவ்வா றீயும்
புனிதருளர் கொல்லோ புகல். (2)

கவிகளியார் சொல்வார் கவிப்பொருள் ஆர் விள்வார்
அவிர்பலதூல் எவர் ஆ ராய்வார்—எவர்விருந்தை
ஆசையொடும் ஒம்புவார் அன்புமிக யாவர்சிவ
பூசைபுரி வார்நிதரின் போல். (3)

இளவல் கவிராய நசுரமூர்த் திக்கோ
உளன்குமர சாமி யுளன்வே—றளவில்
உறவினர்கள் நண்பர் உளர்இவரை யெல்லாம்
பிறியமனம் வந்ததெங்ஙன் பேசு. (4)

கண்ட உடன்களிகூர் கண்ணும் வருகென்று
விண்டு மலர்வாயும் மெய்ப்பன்பால்--அண்டையில்தன்
கையைப் பிடித்திருத்துங் கையுமற்றை மெய்யுமினி
வையத்துக் காண்குவதெவ் வாறு. (5)

பன்னூலுன் னோடு பயிலுமின்புற் றேன்உன்னை
என்னூல்கள் கேட்பிக்கும் இன்புற் றேன்-நின் னூல்கள்
என்னைக்கேட் பிக்கவுறும் தின்புற் றேன் எற்கினிஇன்
புன்னைப்போற் செய்வாருண் டோ.

(6)

ஓரரைநூ றுண்டுன் னொடுபழகி யின்புற் றேன்
ஈரரைநூ றுண்டிருப்பா யென்றிருந்தேன்—பாரில்ஒரு
முக்கால்நூ றுண்டும் முடியுமுனம் விண்ணுற்றாய்
எக்கால்யா னின்முகங்காண் பேன்.

(7)

ஆயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன் றுமாண் டிடபமதி
ஏயிருபா னுன்கா யிசைதேதி —சேய்வாரம்
நேரில் கவிராய நெல்லையப்ப னோர்பாற்பெண்
சேரிறைவன் தாள்சேர் தினம்.

(8)

மதுரை மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்களியற்றியவை.

கற்றவர்பல் லோர்க்குமொரு தாயாகத் தண்ணளி
செய் கருணைக் குன்றே, பெற்றவர்தந் தவமெனைத்தோ
வெனப்பல்கலைப் பொருண்முழுதும் பெரிது மேன்மே,
ஹற்றறிதுண் ணறிவுடைய நெல்லையகர்ப் பேரரசே யுண்மை
யான, நற்றவரா தியமூவர்க் கொருதுணையாம் நெல்லையப்ப
நாவ லோனே,

(1)

பலபடித்துங் குடத்துள்வைத்த விளக்குப்போற்
பிறரறியாப் பலர்போ லோவிந், நிலவுலகிற் கவிராஜ ரெல்
லையப்ப பிள்ளையென நிலைநின் றோங்கி, யிலகுபெய ருயர்ந்
தமலைமேலேற்றுந் தீபம்போ லெவருங் காணக், குலவியநின்
குணங்களொலா மென்னென்று யானெடுத்துக் கூறுவேனே

விருந்தினர்வந்தால்முகம னுரையோடுவிடாதுஅவரை
மெய்ம்மை யாக, அருந்தியுள மகிழும்விதம் அறுசுவையின்
னமுதாட்டி அதற்கு மேற்கண், பொருந்தியிட நல்வசதி
யாமிடமீ வாயினிமேற் புலவர் வந்தால், வருந்தியென்செய்
வோமென்று மதிமயங்க எங்கொளித்து வாழ்ந்தாய் நீயே.

வயதுபதி னூறென்றுஞ் சிவபூசை செய்தொர்முனி
வாங்கி னானென், றுயரறிஞர் கூறினரீ துண்மையோ
பொய்யோவென் றுளத்த யிர்த்தேன், செயலுரையொன்
றுகியநீ செய்சிவபூ சைத்தொண்டின் சிறப்பைப் பார்த்தம்
மயலகன்றே னிவ்வாறு செய்யும்பூசை யென்னதான் வழங்கி
டாதே. (4)

உன்னையுயி ரொடுகலந்த பரம்பொருள்போ லகலாம
லுளத்துள் வைத்த, என்னைபெள்ள கால்வாழ்சுப் பிர
மணிய விறைபையிய லிசைதேர் குன்னார். *மன்னேநின்பின்
வந்தஈ சுரமூர்த்தி வள்ளலை மறந்தா யென்றால், பின்னை
யினி மற்றைநண்பர் யாரைத்தான் மறவாய்நின் பெருமை
யென்னே. (5)

* மன்—குமாரசுவாமி முதலியாரவர்கள்.

ஊர்நடுவுள் மாமதுரம் பழுத்தநுள்கம் பகம்போல்வா
யுயர்வொப் பில்லார், ஆர்நடுவும் அக்கிரா சனமுமுதன்
மரியாதை யாவும் பெற்றிப், பார்நடுவு ளோங்கியமா-மேரு
நிகர் பெருஞ்சீர்த்தி படைத்த நீவிண், ளோர்நடுவுட் சென்
நிருந்தா யிவையனைத்து மாங்கணுனக் குண்டாங் கொல்
லோ.

(6)

ஆசைகொண்டு நீயிறந்த தறியாமல் வழக்கம்போ
லடைந்தார்க் குன்போற், பூசைசெயு மிடங்கொடுப்பா
ரெவரதன்மே லுணவுதரும் புனிதர் யாவர், காசைபொரு
திரணமா அளிப்பர்யா ரிவையெலாங் கவனியாமல், மாசைவ
சி காமணியே வானடைந்தா யொருவார்த்தை வழங்கு
வாயே.

(7)

அறிவினுப ருன்னேரட்புக் கொண்டகவி வாணருக்கு
ளநேக ருன்றன், குறிசுணங்கண் டேரினக்கு முன்னிறந்து
மகிழ்ந்தாரக் கொள்கை தேரச்ச், சிறியோம் நீயிறந்த
பின்னுயிருந் துளங்கலங்கித் தியங்கி வாடி, வறியராய்
வருந்துகின்றேம் நினைச்சொல்ல வாயேதெம் மதிக்கு
றைக்கே.

(8)

திண்ணியநல் லொழுக்கமிது நெல்லைநகர் வேளாளர்
திரண்டு முன்செய், புண்ணியமே காரணமாப் பிறந்தநீ
யுயர்ந்தசிவ பூசை நாளுய், பண்ணியகா ரணத்தினுற்
சிவசாயுச் சியம்பெற்றாய் பார்த்த ராய்ந்துள், ளெண்ணி
டிலவ் வேளாளர் புண்ணியத்தின் பெருமையெவ ரியம்பு
வாரே.

(9)

ஆண்டுதொறும் விழாவெனப்பே ரிட்டுவெளி யேறி
நின்வா யமுதம் போலத், தூண்டுகவி கேட்டுமகி ழனவரத்
தானரினித் தூய பாடல், வேண்டுவரே லென்செய்வ ரவர்
வருத்தந் தீரவெள்ளி வெற்பி னுள்ளே, யீண்டுமன்பா
லேகியவ ளருகிருந்து பாடியென்று மினிநீ வாழி. (10)

வேண்பா.

மன்னு நளவருடம் வைகாசி மாமாதந்
தன்னுளுறு பூர்வபக்கச் சஷ்டிதிதி—தன்னுநாள்
நாடுகவி நெல்லையப்ப நாவலவ னற்கதியிற்
கூடு தினமென்று கூறு. (11)

நாரைக்கணற்றிலிருந்து மேற்படி

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள்

குன்னூர் ஸ்ரீமான் குமாரசுவாமி முதலியாரவர்கட்கு

எழுதிய கவிகள்.

வானடைந்த கவிராச நெல்லையப்ப நாவலன்செய்
வன்கண் மைக்கு, நானடைந்த துயரினும்பன் மடங்கதிகந்
துயருறுவாய் நானும் நீயுந், கானடைந்த கமலநிக ரவன்
முத்தையினியென்று காண்ப மையா, ஊனடைந்த வுடம்
பிருக்கும் வரையுமிந்தப் பெருங்கவலை யொழியுங்
கொல்லோ. (1)

என்றம்பி நோயினு லகலாம லிடைவிடா திருக்குயி
யான்பொற், குன்றம்பின் வாங்குபுயக் கோமானு மவனி
றந்த கொடுமை கேட்ட, அன்றம்பி னதிவேக முடனவன்
றம் பிபைக்காண அலக்கனோடு, சென்றம்பி யிழந்தநாய்
கன்போலுள் ளுடைந்தனன்மேற் செய்வ தியாதே. (2)

மாண்டவர்பற் பலருமவர் தமர்நண்பர் முதலானோர்
வருத்தங் கண்டு, மீண்டவர்பா வருமில்லை யிவனும்ற்றே
யென்னுமொரு விதத்தாற் றேறி, ஆண்டகையா மவனை
யான் மறக்கினுமென் மனமறவா ததற்கென் செய்வேன்,
துண்டல்செயா விளக்கனைய குமரசுவா மிக்கோவே
சொல்லாய் நீயே. (3)

சருமதி பதியாநின் னோடுமவன் றம்பியொடுந் தணி
யாத் துன்பங், சருமதி வரையாவ தாங்கிநுந்து தணியா
மற் கவலை மேன்மேல், வருமா றெலாம்வரலா லன்றேநன்
மதுரைக்கு வந்து சேர்ந்தேன், ஒருநாளுந் தீராவிப் பெரு
நோபைப் போக்குமருந் துண்டு கொல்லோ. (4)

அருகிலொரு மாதம்வரை யுங்குறுக்குத் துறையிலுந்
றே னப்போ திர்தப், பெருகுதுயர் காணிலுயிர் விடுவ
னென்றோ வெனையாங்கட் பிரித்து விட்டு, வருமிரண்டு
வாரத்து ளெந்தையா மவனுயிரை மாய்த்த தூழில், விரு
நிலத்தி விதற்குமேல் வலிதொன்று மில்லையிலை யில்லை
மாதோ. (5)

இத்தனை துன் பம்பொறுத்திங் கிருப்பதினு மிறத்தலே
யிலேசென் றாலோ, ஒத்தறிஞ ரெல்லாருந் தற்கொலைமா
பாவமென வுரைத்தா ரென்றஞ், சித்தமிகத் தெளிநீயும்
நானுமினி மேலென்ன செய்வ தந்தோ, பித்தடைந்தோ
மிதுதவிர்க்கு முபாய மொன்று கண்டெவரே பேசுவாரே.

திருவாவடுதறை ஆதின வித்துவான் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

மு. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள்

இயற்றியவை.

ஆனவரத தானநா யகர்வாசல் வித்துவா னாக வந்த,
கனமருவு நெல்லையப்ப கவிராச மூர்த்தியிந்நாட் கருத்தி
னாய்ந்து, தனம்விதனந் தருமென்றும் பேதையார் பேதை
மையே தருவ ரென்றும், பினுமிக்கா சினியுமங்கா சினித்
தருமென் றும்மூன்றும் பிரிய நீத்தே. (1)

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருளைக் கண்டார்க டலைப்படுவர்
கருதுங் காலை, மற்றீண்டு வாராத நெறியெனும்பொய்
யாமொழியார் வாய்மை கொண்டே, யெற்றீண்டு மதியணிந்
தார் தமைமூன்று கரணமொன்ற வென்றும் வாழ்த்துச்,
சொற்றீண்டுள் ளும்புறத்துந் தூயபு. சனைநேசந் துலங்கச்
செய்தான். (2)

சித்தாந்த தூலுணர்ந்தவ் விருவகைப்பூ சையஞ்சிறப்
பச் செயல்கண் டோர்பாச், சத்தாகு நிலையறியென் றறந்தை
யிவன் மார்க்கண்டன் றானை யென்றா, லத்தேக நீங்கவுயர்
சுத்தாத்து விதநிலையுற் றுனி வன்சீர், நத்தாமெய்த் திசை
யாதா ரித்தாலத் தினிலுண்டோ நாடுங் காலே. (3)

ஆயவன்றன் எனகரணுகும் பாவலர்க்கு முகமனுட
னன்ன தானந், தூயசொன்ன தானமுஞ்செய் திருந்தானவ்
விருதானந் தொலையா வண்ண, மேயவன்பின் னாகியந் சுர
மூர்த்தி யவன்மருக னென்ன வந்த, பாயபுக ழான்சோண
சலனிருவ ருஞ்செய்வரப் பாவ லோர்க்கே. (4)

சேற்றூர் சம்ஸ்தான வித்துவான் மகா-நா-ஸ்ரீ
இராமசாமிக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

*நேசமுறு நெல்லையில்வாழ் நெல்லையப்பநாவலவன்
பூசையின்மார்க் கண்டனெனப் போற்றுவர்கா ணம்மாளை
பூசையின்மார்க் கண்டனெனப் போற்றுவரே யாமாகிற்
நேசமிரு கண்டுவின்சொற் சேயனோ வம்மாளை
செப்புமிரு கண்டுவின்சொற் சேயன்கா ணம்மாளை.

மதுரை மகா-நா-ந-ஸ்ரீ

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களியற்றியவை.

காலத்தாற் பழந்தமிழ்தூல் அச்சிமொப் புலவருளங்
களிக்கு மாறு, தாலத்தார் பிரதியளித் துபசரித்துப் பிறரு
மது தருமா செய்யுஞ், சிலத்தாய் நெல்லையகர் நெல்லையப்ப
கவிராஜ சிங்க மேயுன், போலத்தா ரணியிலினிப் பிறர்க்கு
தவி புரிபவரார் டுகழ்மிக் கோயே. (1)

ஆலயங்கள் சைவாதினங்கள் சமஸ் தானங்க ளவையெ
லாமுன், பாலதிக மாமன்பு காட்டிமுதன் மரியாதை பண்
ணப் பெற்றாய், காலமுனைக் கொண்டகன்ற தந்தோவின்
னமுமொருகாற் காண்பேங் கொல்லோ, ஞாலமுறுந் துய
ரறியா தென்கொளித்தாய் நெல்லையப்ப நாவல் லோயே. (2)

என்றுமுனை மறவாக்குன் னூர்க்குமர சாமிவள்ள
வெம்முன் னாகி, துன்றுபுறத் துணைவர்படுந் துயர்கருதாய்
நின்பிறவித் துணைவ னாகி, நன்றுறுமீ சுரமுர்த்திக் கவிஞ
னுறுந் துயரினையு நாடா தெங்குச், சென்றனையோ விதி
யிழைக்குஞ் செயல்பெரிதா நெல்லையப்ப திறற்கோ மாணே.

செய்துங்கநல்லூர் மகா நா-நா-ஸ்ரீ

காந்தி மதிநாதபிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை.

பூவுலகெ லாம்புகழும் நெல்லையகர்க் கொருவிளக்கே
புலமை சான்ற, நாவலவர்க் கொருதுணையே நற்றமிழ்க்குக்
கனஞ்சியமே நலங்கொண் டோங்குந், தாவில்புகழ் வேளா
ளர் குலக்கொழுந்தே சிவசமய சைல மேயெங். காவலவ
நெல்லையப்ப கவிராஜ நின்னையினிக் காண்ப தெப்போ. (1)

பாகனத்திற் பழச்சுவையிற் பாறேனின் மிகவினிக்கும்
பான்மைத் தாய், வாகனத்தின் கவிகளன வரதருக்கு வரு
டத்தின் வழுத்தி வந்தாய், மாகனத்திற் கரங்கள் கொண்
டாய் கைலைநாயகர்பவனி வருதல் கண்டு, நாகனத்தின்
மிசையயனும் புதழ்ந்தேத்துங் கவிகள்சொல நடந்தாய்
போலும். (2)

நின்னையாம் பார்க்கவரும் பொழுதனைத்துந் தமிழ்க்
கழகம் நிகழ்த்தி நிற்பாய், பொன்னிதழி புனைவான்றன்
பூசனையே பொருளென்று போற்றி நிற்பாய், இன்னபடி
செய்யவல்லார் திருநெல்வே லித்தலதில் யாரைக் காண்
பேம், மன்னர்புகழ் நெல்லையப்ப கவிராஜ நினையிழந்து
மறுகு வேமால். (3)

பரம்பரையா வாழையடி வாழையெனச் சிவநேசப்
பான்மை யோடு, வரம்பறுவண் டமிழ்ப் புலமை சிவபூசை
விழாவெடுத்தல் வருவோர்க் கெல்லாந், தரந்தரமா விருந்
தோம்ப லாயவறங் கீர்த்தியின்னந் தழையும் வண்ணம்,
வரம்புரிவான் சென்றனையோ கவிராஜ நெல்லையப்பமரபுள்
ளோர்க்கே. (4)

நெல்வயல்குழ் காரணத்தால் நெல்லைநக ரெனப்
பெயரை நிகழ்த்த லாகும், பல்வளஞ்சேர் ஆந்நகரின் கார
ணத்தால் நெல்லையப்பர்ப் பன்ன லாகுங், கல்வியறி வெழு
க்கமோ டவர்ப்பாவுங் காரணத்தாற் கவின்சேர் நாமம்,
நெல்லையப்ப கவிராஜ னெனவிருந்தாய் தமிழுணர்வார்
நிதியாய் மன்னே. (5)

திருநெல்வேலி வண்ணூர்பேட்டை மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
சிதம்பரநாத முதலியாரவர்கள் இயற்றியது.

நீர்குளிக்குஞ் சடையனடி நிதம்பரவுங் கனிராஜ நெல்
லை யப்பன், பார்குளிக்கக் கண்ணீர் புலவீர்வா னூர்கனிக்
கப் படர்ந்தா னந்தோ, சீர்குளிக்குந் தமிழ்க்கடற்கீழிலங்கு
தரை அரிப்பரிக்கச் சென்றி னித்தான், ஐர்குளிப்பார்
அரியபொருட்டாளமணி யார்கொணர்வார் அறைகுவீரே

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

மு. பொ. ஈசரமூர்த்தியாபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியவை.

பாசரமூர் எங்கும் பரப்பும் புகழுடையோய்
ஈசரமூர்த் திப்புலவ என் அண்ணை—ஐசரத்தால்
அண்ணற் கமைந்ததுகேட் டாழ்ந்தேன் துயர்க்கடலில்
எண்ணுத எண்ணியிடைந் தே. (1)

நெல்லைப் பதியிலுயர் நெல்லையப் பக்கவிஞன்
இல்லைப் பசியெனச்செய் யீசையான்—இல்லைமறந்
தெங்குற்றான் எங்களைவிட் டசற் கிமையவள்போல்
யங்குற்றான் கொல்லோ பரிந்து. (2)

தென்காசி மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ

ச. மாடசாமிப்பண்டாரம் அவர்களியற்றியவை.

கருவட்டிற் கலவாமற் கண்ணுதலோன் வேயகட்டிற்
கலந்து தோன்றப், கொருவளஞ்சால் நெல்லைகர்ப் பெயர்
சிறக்கத் தமிழ்சிறக்கப் பிறந்த சைவத், திருமணியே தவத்
திரமைச் சிராமணியே நாற் கவியுந் திளைக்கு மெய்ம்மைக்,
கொருமணியே ரசவன குணமணியே நெல்லையப்ப வுபர்
கோ மாணே.

(1)

ஐயாண்டு முதனிகழ்ந்த காலமெலாந் தமிழென்னு
மமிழ்தை யுண்டு, கையாண்டுள் ளடங்காம லதுவேமேல்
வழிதலெனக் கவிகள் பாடி, மெய்யாண்டு நிலவுநெல்லை
நெல்லையப்பர் திருச்செவியில் மிகவுஞ் சேரச், செய்யாண்
டுக் காரின்போல் யாரினியிப் பணிசெய்வார் செப்புவாயே.

தவமலியும் பூசைமடந் தனிலிருந்து சிவலிங்கார்ச்
சுனைசெய் யுகாற, சிவமலிநின் முகத்தழகுந் திருநீற்றின்
பொலிவழகுஞ் சிறிதுங் குன்றா, நவமலிமெய் யன்பழ
குந் நால்வாமறைத் துதியழகுந் நயந்திங் கம்மா, பவமலி
யிப் பிறப்பிலினிப் பார்ப்பவரார் நெல்லைப்ப பாவலோனே.

நிகழ்பசிய பூதிபக்க நிறங்கமழு நெல்லைப்ப நிருபா
பொன்றாப, புழம்பசிய வூற்றெடுக்குந் புண்ணியத்தின்
பேறென்னப் புருட ருக்குந், திழ்வடிவப் பூசுதனாச்
சிறந்தகினைப் பிரிந்ததனாற் றிபங்குந் துன்பத், தகழ்திரைக்
கோர் கரைதெரியா தலமருவேற் கொருதுறைசொல் லையா
வாழி.

(4)

காசிமேஜர்புரம் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணபிள்ளையவர்கள்
புத்திரி

செண்பகத்தம்மாள் பாடியவை.

சுற்றவர்சேர்¹ திருநெல்லைக் கவிராஜ நெல்லையப்ப
நற்றவயான் புகல்கின்ற நாற்கனிதை தனைக்கேட்டு
முற்றமன நிலைகளிய முடிதூளக்கி வாழ்த்தினையான்
பெற்றதவக் குறைபோலும் பெரியோய்நீ யகன்றதுவே. (1)

வேயீன்ற முத்தருக்கு வியன்கவிதைப் பாவணிந்தே
ஆயீன்றிங் களுறலெனு மரியதுயர் தனைநீத்தோய்
தாயீன்ற இளங்கன்றைத் தான்தேடி நாடுதல்போல்
நீயீன்ற மகளென்னை தேடியெவர் கவிகேட்பார். (2)

காவொன்று கரதலத்தாய் சுற்றவாந் நெல்லையுற்றால்
வாவென்றங் கழைப்பவர்தார மற்றவர்தாம் புகல்கின்ற
பாவொன்று கேட்பவர்தார் பயனறிவா ரெயர்தமிழோர்
கோவென்று கதறியழக் கோவேயெங் கொளித்தனைநீ. (3)

என்போன்று பெண்பிறந்தா ரினிதுசுற்ற கவிகடமை
நின்போன்று ரிடத்தன்றி ரெடிதுரைக்கிற் பயனென்னை
மின்போன்று வரும்பிறவி ஆயிரத்தும் வியன்புலவ
ருன்போன்றிங் கொருவரையா னோரிடத்திற் காண்பேனே

முற்றிற்றய.

